

การศึกษารูปแบบการคิดในนิสิตกายภาพบำบัด

A Study of Cognitive Styles in Physical Therapy Students

โดย

ชื่นนภา

กิ่งสละ

ทาริกา

เคธีอวัลย์

อรัญญา

ทาเหล็ก

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (กายภาพบำบัด)

คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

ปีการศึกษา 2556

โครงการเรื่อง

การศึกษารูปแบบการคิดในนิสิตกายภาพบำบัด

A Study of Cognitive Styles in Physical Therapy Students

นำเสนอต่อ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

เพื่อประกอบการศึกษา

ระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (กายภาพบำบัด)

เมื่อ วันที่ 13 เดือน กันยายน พ.ศ. 2556

ชื่อนาง กิ่งสละ

(นางสาวชื่อนภา กิ่งสละ)

นิสิต

อ.ก.ภ.อรุณีย์ พรหมศรี

(อ.ก.ภ.อรุณีย์ พรหมศรี)

อาจารย์ที่ปรึกษา

นางสาว ทาริกา เครือวัลย์

(นางสาวทาริกา เครือวัลย์)

นิสิต

อรุณภา ทาเหล็ก

(นางสาวอรุณภา ทาเหล็ก)

นิสิต

คณะกรรมการสอบโครงการได้ออนุมัติให้

ชั้นนภา   กิ่งสละ
ทาริกา   เครือวัลย์
อรัญวา   ทาเหล็ก

สอบผ่านในรายวิชาโครงการกายภาพบำบัด เรื่อง
การศึกษารูปแบบการคิดในนิสิตกายภาพบำบัด
A Study of Cognitive Styles in Physical Therapy Students

เมื่อ วันที่ 13 เดือน กันยายน พ.ศ. 2556

อ.กษ.อรุณีย์ พรหมศรี

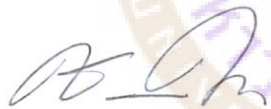

(อ.กษ.อรุณีย์ พรหมศรี)

(อ.กษ.อรรถนันทน์ ธรรมไชย)

ประธานกรรมการ

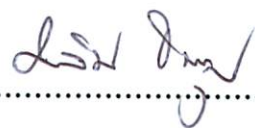
กรรมการ

(อ.กษ.สมฤทัย พุ่มสลด)

กรรมการ

อ.กษ.อรุณีย์ พรหมศรี

(อ.กษ.อรุณีย์ พรหมศรี)

(รศ.มาลินี ธารานนท์)

หัวหน้าสาขากายภาพบำบัด

คณบดีคณะสหเวชศาสตร์

ชีวประวัติ

ชื่อ - สกุล ภาษาไทย

นางสาวชี่นภา กิ่งสละ

ชื่อ - สกุล ภาษาอังกฤษ

Miss Chuennapa Kingsala

วัน เดือน ปี เกิด

วันที่ 22 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2534

สถานที่เกิด

จังหวัดพะเยา

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้

138 หมู่ 2 ตำบลท่าวังทอง อำเภอเมือง

จังหวัดพะเยา 56000

E-mail: aobchaye_22@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2548

โรงเรียนพะเยาพิทยาคม จังหวัดพะเยา

ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2551

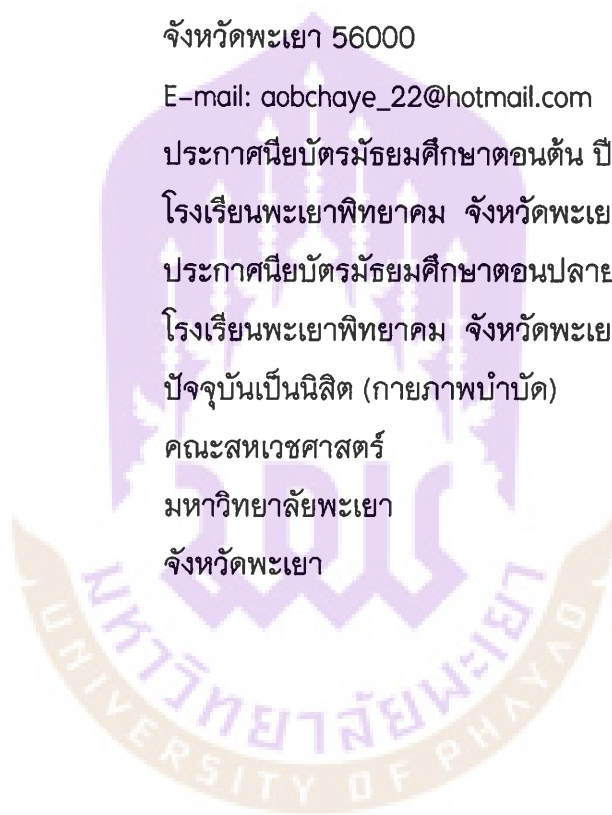
โรงเรียนพะเยาพิทยาคม จังหวัดพะเยา

ปัจจุบันเป็นนิสิต (กายภาพบำบัด)

คณะสหเวชศาสตร์

มหาวิทยาลัยพะเยา

จังหวัดพะเยา

ชีวประวัติ

ชื่อ - สกุล ภาษาไทย	นางสาวทาริกา เครือวัลย์
ชื่อ - สกุล ภาษาอังกฤษ	Miss Tharika Kruewan
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 23 เดือนกันยายน พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดแพร่
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้	245 หมู่ 4 ซอย 10 ตำบลวังหลวง อำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ 54170 E-mail: iamaomam_naka@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่ จังหวัดแพร่ ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่ จังหวัดแพร่ ปัจจุบันเป็นนิสิต (กายภาพบำบัด) คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา

ชีวประวัติ

ชื่อ - สกุล ภาษาไทย นางสาวอรุณวา ทาเหล็ก
ชื่อ - สกุล ภาษาอังกฤษ Miss Arunwa Talek
วัน เดือน ปี เกิด วันที่ 29 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2534
สถานที่เกิด จังหวัดเชียงราย
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ 44/1 หมู่ 10 ตำบลสถาน อำเภอเชียงของ
จังหวัดเชียงราย 57140
E-mail: arunwa_aun@hotmail.com
ประวัติการศึกษา ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2548
โรงเรียนเชียงของวิทยาคม จังหวัดเชียงราย
ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2551
โรงเรียนเชียงของวิทยาคม จังหวัดเชียงราย
ปัจจุบันเป็นนิสิต (กายภาพบำบัด)
คณะสหเวชศาสตร์
มหาวิทยาลัยพะเยา
จังหวัดพะเยา

กิตติกรรมประกาศ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะสืบเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ ความกรุณา และความร่วมมือจากบุคคลหลายๆ ท่าน ซึ่งผู้นำเสนอภาคนิพนธ์ขอกล่าวถึง ดังต่อไปนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์อรุณีย์ พรหมศรี อาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ ที่ให้ความกรุณา สละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาและส่วนที่บกพร่องต่างๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งภาคนิพนธ์ได้สำเร็จ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สมฤทัย พุ่มสอาด และ อาจารย์อรรรจน์มน ธรรมไชย กรรมการสอบภาคนิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาในการแนะนำและให้ คำปรึกษาในการปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยเรื่องนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชากายภาพบำบัดทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทสนธิวิชา ความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้นำเสนอภาคนิพนธ์มาโดยตลอดหลักสูตรการศึกษา และท้ายที่สุดขอกราบ ขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ผู้ที่คอยให้กำลังใจอยู่เบื้องหลัง และผู้เป็นที่รักที่ได้ให้โอกาสใน การศึกษาที่มีค่ายิ่ง

ชินนภา	กิ่งสละ
ทาริกา	เครีอวัลย์
อรัญญา	ทาเหล็ก

13 กันยายน 2556

คำรับรอง

ข้าพเจ้า นางสาวชี่นนภา กิ่งสละ นางสาวทาริกา เครือวัลย์ และนางสาวอรัญวาทาเหล็ก นิสิตคณะสหเวชศาสตร์ สาขาวิชากายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยพะเยา ขอรับรองว่า ภาคนิพนธ์เรื่อง การศึกษารูปแบบการคิดในนิสิตกายภาพบำบัด (A Study of Cognitive Styles in Physical Therapy Students) เป็นผลการศึกษาซึ่งเกิดจากการศึกษาจริงโดยมิได้คัดลอกหรือดัดแปลงมาจากการศึกษาของผู้อื่นที่เคยศึกษามาก่อนหน้านี้แต่อย่างใด

ชี่นนภา   กิ่งสละ
ทาริกา   เครือวัลย์
อรัญวาทาเหล็ก

13 กันยายน 2556

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	i
คำรับรอง	ii
สารบัญ	iii
บทคัดย่อภาษาไทย	v
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	vi
บทที่ 1 บทนำ	
ที่มาและความสำคัญ	1
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
วัตถุประสงค์	4
สมมติฐาน	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	
การคิด	5
ความฉลาดทางอารมณ์และความคิดด้านศีลธรรม	10
บทที่ 3 วัสดุอุปกรณ์และวิธีการศึกษา	
วัสดุและอุปกรณ์	12
ขั้นตอนการศึกษา	12
การวิเคราะห์ข้อมูล	14
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4	15
ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรูปแบบการคิดของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4	16
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการคิดของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 วิจัยรณัผลการศึการ	
วิจาร์ณัและสรุปลการศึการ	18
ข้อเสนอนณะ	20
เอการอั้งอั้ง	21
การคณวการ ก	25
การคณวการ ข	27
การคณวการ ค	29

บทคัดย่อ

รูปแบบการคิด (Cognitive style หรือ Thinking style) เป็นคำที่ใช้ในด้านจิตวิทยาการรู้คิด (Cognitive psychology) ที่อธิบายถึงวิธีการที่บุคคลคิดรับรู้และจดจำข้อมูล โดยรูปแบบการคิดแตกต่างจากความสามารถหรือระดับทางสติปัญญา (Cognitive ability/ level) ซึ่งการวัดรูปแบบการคิดไม่ใช้การวัดความฉลาด (Intelligence test) การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดระดับการคิดของนิสิตกายภาพบำบัดมหาวิทยาลัยพะเยาที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 นิสิตกายภาพบำบัดชั้นปีที่ 1-4 (188 คน) ถูกขอให้ตอบคำถามของแบบวัดการคิดโดยข้อมูลแบบการคิดถูกวิเคราะห์และแสดงเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับการคิดแบบพึ่งพา ระดับการคิดแบบอิสระ และระดับการคิดแบบร่วมพัฒนา ผลการศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ของชั้นปีที่ 1-4 มีระดับการคิดแบบร่วมพัฒนา (ร้อยละ 68.29, 77.55, 79.11 และ 66.00 ตามลำดับ) รองลงมาเป็นระดับการคิดแบบอิสระ (ร้อยละ 31.71 , 22.45, 20.83 และ 34.00 ตามลำดับ) และไม่มีนิสิตคนใดมีระดับการคิดแบบพึ่งพาข้อมูลจากการศึกษานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนนิสิตกายภาพบำบัดเพื่อพัฒนาทักษะการคิดและการปฏิบัติของนิสิตได้

คำสำคัญ: รูปแบบการคิด นิสิตกายภาพบำบัด อุดมศึกษา

Abstract

Cognitive style or thinking style is a term used in cognitive psychology to describe the way individuals think, perceive and remember information. Cognitive style differs from cognitive ability or level; a cognitive style test is not an intelligence test. The purpose of this study was to measure the level of cognitive styles in physical therapy students of University of Phayao, studying in the first semester, 2013. The 1st to 4th year students (188 people) were asked to answer the questions of the cognitive styles assessment. The information of cognitive styles were analyzed and demonstrated as three levels including Dependence thinking level, Independence thinking level, and Developed-participation thinking level. The results had shown that the most cognitive styles of the 1st to 4th year students were Developed-participation thinking level (68.29%, 77.55%, 79.11%, and 66.00% respectively), the subsequently cognitive styles were Independence thinking level (31.71%, 22.45%, 20.83%, and 34.00% respectively) and there was no student in Dependence thinking level. The information from this study can be applied for teaching physical therapy students to develop their thinking and practicing skills.

Keywords: cognitive style, physical therapy student, higher education

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

การคิด (Thinking) เป็นพื้นฐานส่วนหนึ่งของการรับข้อมูลที่บุคคลใช้ในการจัดระเบียบสิ่งเร้าหลายๆ ชนิดเข้าด้วยกันแล้วตอบสนองต่อสิ่งเร้าตามลักษณะของการจัดระเบียบนั้น บุคคลจะใช้การคิดแบบใดมากหรือน้อยย่อมขึ้นกับประสบการณ์การรับรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นแนวทางให้เกิดการเรียนรู้และเป็นความแตกต่างในด้านการรับรู้ ความจำ ความเข้าใจ การแปลงข่าวสารและส่งผลต่อพฤติกรรม การแก้ปัญหา ความสนใจพฤติกรรมทางสังคม และการสร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง โดยสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะแสดงเป็นความคิดทางสมองและลักษณะทางบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ของแต่ละบุคคลโดยวิธีการคิดหรือรูปแบบการคิดที่แต่ละคนจะไม่เกี่ยวกับชาวปัญญาหรือความสามารถพิเศษใดๆ สิ่งที่มีบทบาทหรือปัจจัยสำคัญต่อกระบวนการคิดแบ่งตามปัจจัยภายในของผู้รับรู้ (Perceiver) ประกอบด้วย ทักษะคติ แรงจูงใจ ความสนใจ ประสบการณ์ และความคาดหวัง โดยมีงานวิจัยหลายชิ้นที่พบว่าบุคคลจะตีความเป็นไปได้อย่างไรของเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองแล้วจึงจะตัดสินใจพิจารณาแสดงออกทางพฤติกรรม [1, 2] ดั่งนักจิตวิทยาหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของการคิดไว้ต่างๆ เช่น สรวงสุทธิเลิศอรุณ [3] ได้ให้ความหมายของการคิดว่าหมายถึงพฤติกรรมทางสมองซึ่งเกิดจากการเคลื่อนที่ของคลื่นสมอง ในขณะที่ Ausburn และ Ausburn [4] ได้กล่าวถึงการคิดว่าเป็นมิติทางจิตวิทยาซึ่งแสดงถึงการได้มาของข่าวสาร (Acquiring) และกระบวนการสนเทศ (Processing Information) หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้ ความคิด ความจำ จินตนาภาพ และการแก้ปัญหา ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีรูปแบบการคิดที่แตกต่างกัน

รูปแบบการคิด (Cognitive style หรือ Thinking style) หมายถึง หนทางหรือวิธีการที่แต่ละบุคคลนิยมใช้ในการรับรู้ เก็บรวบรวม ประมวลผล ทำความเข้าใจ จัดจำข่าวสารจากข้อมูลที่ได้รับ และใช้ในการแก้ปัญหา โดยรูปแบบการคิดของแต่ละบุคคลจะมีลักษณะค่อนข้างคงที่ [5] มีนักจิตวิทยาได้แบ่งรูปแบบการคิดไว้หลายรูปแบบ เช่น โกวิท ประวาลพุกษ์ [6] แบ่งรูปแบบการคิดเป็น 3 ระดับ คือ 1) การคิดระดับพึ่งพา คือ บุคคลที่สามารถทำงานได้ตามคำสั่งตามตัวอย่างของบุคคลอื่นและให้ผู้อื่นประเมินผลให้ความคิดของบุคคลลักษณะนี้เกิดจากการได้รับการเรียนการสอนมาในลักษณะขึ้นชมคำตอบที่ถูกต้องเสมือนการสอนประเภททำตามที่ครูบอกหรือสั่ง 2) การคิดระดับอิสระ คือ บุคคลที่สามารถตัดสินใจเอง วางแผนด้วยตนเอง

ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลกำกับ ควบคุมผลงานของตนเองได้ ประเมินผลงานตนเองได้ และแก้ไขปรับปรุงทันทีได้ด้วยตนเอง 3) การคิดระดับร่วมพัฒนา คือบุคคลที่สามารถมองเห็นงานทั้งระบบเกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีมนุษยสัมพันธ์ มีการประสานงานเพื่อผลสำเร็จตามเป้าหมาย และทุกคนมีส่วนร่วมรับรู้กันในความสำเร็จ จากการศึกษาของ เอมอร์ และ Ninhow [7] ได้ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการคิดระหว่าง นักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ประเทศไทย และนักศึกษาออสเตรเลีย มหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบข้ามวัฒนธรรม ในรูปแบบการคิดระหว่างนักศึกษาไทยและนักศึกษออสเตรเลียที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาทาง วิทยาศาสตร์ ครุศาสตร์ และบริหารธุรกิจ และเพื่อศึกษาความแตกต่างของรูปแบบการคิด ระหว่างชายและหญิง ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างระหว่างรูปแบบการคิดของนักศึกษา ไทยและนักศึกษออสเตรเลีย โดยนักศึกษออสเตรเลียมีรูปแบบการคิดแบบอิสระสูงกว่า นักศึกษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบความแตกต่างของรูปแบบการคิดระหว่าง นักศึกษาไทยต่างสาขาวิชา โดยนักศึกษสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และบริหารธุรกิจ มีรูปแบบการคิดแบบอิสระสูงกว่านักศึกษสาขาเอกการประถมศึกษา และคอมพิวเตอร์ศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามลำดับ แต่ไม่พบความแตกต่างของรูปแบบการคิดระหว่าง นักศึกษาต่างสาขาวิชาในกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษออสเตรเลีย และไม่พบความแตกต่างของ รูปแบบการคิดระหว่างนักศึกษาชายและหญิงทั้งในกลุ่มนักศึกษาไทยและนักศึกษออสเตรเลีย จากงานวิจัยพบว่ามีความแตกต่างของกลุ่มประชากร คือศึกษาในกลุ่มประชากรเรียนสาย วิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ผลของความแตกต่างทางด้านความคิดจึงเห็นได้ชัดเจน เนื่องจากแต่ละสาขาวิชามีความแตกต่างกันทั้งเนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ ผลการศึกษาจึงมี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จากแนวคิดที่ว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่สั่งสอนให้เคารพเชื่อ ฟังผู้อาวุโสกว่า และยอมเชื่อตามบรรทัดฐานของสังคมที่ปฏิบัติต่อกันมา การอบรมเลี้ยงดูใน วัฒนธรรมเช่นนี้ส่งผลให้บุคคลพัฒนาเป็นผู้มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพา ขณะเดียวกันระบบ การศึกษาในประเทศไทยปัจจุบันได้รับอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ที่พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งเนื้อหาสาระการเรียนรู้และวิทยาการในสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งผู้ศึกษาต้องอาศัยรูปแบบการคิด แบบอิสระซึ่งเน้นในการคิดเชิงวิเคราะห์และความสามารถในการศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่ารูปแบบการคิดเป็นพื้นฐานส่วนหนึ่งของการรับข้อมูล ที่บุคคลใช้ในการจัดระเบียบสิ่งเร้าต่อข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเหตุการณ์ที่ได้รับมาอาจเป็นได้ทั้งเชิง บวกและเชิงลบที่ส่งผลให้แสดงออกเป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคล และวิธีการคิดยังขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์การรับรู้หรือทัศนคติที่มีต่อเรื่องนั้นๆ [8] หากพิจารณาคูณลักษณะของ

วิชาชีพกายภาพบำบัด นักกายภาพบำบัดที่ดีควรมีรูปแบบการคิดแบบร่วมพัฒนาสามารถทำงาน เป็นระบบ มองปัญหาแบบองค์รวม พัฒนางานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ มีความเป็นผู้นำ สามารถวางแผนตัดสินใจปรับปรุงแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม ซึ่งลักษณะการคิดรูปแบบนี้ ไม่มองแค่การรักษาเพียงด้านเดียวแต่จะมองงานในหลายๆ ด้าน เป็นองค์รวม เช่น อาการของโรค สังคม จิตใจ รวมถึงสามารถบริหารงานในแผนกได้ดี [6, 8, 9] ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการคิดของนิสิตกายภาพบำบัด

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการคิด (Cognitive style หรือ Thinking style) หมายถึง ทนทางหรือวิธีการที่แต่ละบุคคลนิยมใช้ในการรับรู้ เก็บรวบรวม ประมวลผล ทำความเข้าใจ จัดจำข่าวสารจากข้อมูลที่ได้รับและใช้ในการแก้ปัญหา โดยรูปแบบการคิดของแต่ละบุคคลจะมีลักษณะค่อนข้างคงที่ [5] มีนักจิตวิทยาได้แบ่งรูปแบบการคิดไว้ 3 รูปแบบ [6]

1. **ระดับพึ่งพา** หมายถึง บุคคลที่สามารถทำงานได้ตามคำสั่งตามตัวอย่างของบุคคลอื่น และให้ผู้อื่นประเมินผลให้ ความคิดของบุคคลลักษณะนี้เกิดจากการได้รับการเรียนการสอนมาในลักษณะซึ่งชมคำตอบที่ถูกต้อง เสมือนการสอนประเภททำตามทีครูบอกหรือสั่ง
2. **ระดับอิสระ** หมายถึง บุคคลที่สามารถตัดสินใจเอง วางแผนด้วยตนเองได้ ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลกำกับ ควบคุมผลงานของตนเองได้ ประเมินผลงานตนเองได้ และแก้ไขปรับปรุงทันทีได้ด้วยตนเอง
3. **ระดับร่วมพัฒนา** หมายถึง คือบุคคลที่สามารถมองเห็นงานทั้งระบบเกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีมนุษยสัมพันธ์ มีการประสานงานเพื่อผลสำเร็จตามเป้าหมาย และทุกคนมีส่วนร่วมรับรู้กันในความสำเร็จ

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษารูปแบบการคิดของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยาที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2556

สมมติฐาน

นิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4 มีรูปแบบการคิดในระดับร่วมพัฒนา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงรูปแบบการคิดของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยาที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2556

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษารูปแบบการคิดในนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยาที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2556 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อ ดังนี้

1. การคิด

- ความหมายของการคิด
- รูปแบบการคิดและระดับการคิด
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ความฉลาดทางอารมณ์และความคิดด้านศีลธรรม

- ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์และความคิดด้านศีลธรรม
- ลักษณะของผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์และความคิดด้านศีลธรรม
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การคิด

ความหมายของการคิด

การคิด (Thinking) เป็นพื้นฐานส่วนหนึ่งในการรับข้อมูลข่าวสารที่บุคคลใช้ในการจัดระเบียบสิ่งเร้าหลายๆ ชนิดเข้าด้วยกัน แล้วตอบสนองต่อสิ่งเร้าเหล่านั้นตามลักษณะของการจัดระเบียบ บุคคลจะใช้การคิดแบบใดมากหรือน้อยขึ้นกับประสบการณ์การรับรู้ของแต่ละบุคคล สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะแสดงเป็นความคิดทางสมองและลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกมาต่างกัน [1, 2, 3] มีนักจิตวิทยาหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของการคิดไว้ต่างๆ เช่น

สงวน สุทธิเลิศอรุณ [4] ได้ให้ความหมายของการคิดว่า หมายถึง พฤติกรรมทางสมอง เกิดจากการเคลื่อนไหวของคลื่นสมอง

Witkin และคณะ [10] กล่าวว่า การคิดเป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคล ที่แสดงให้เห็นถึงการรับรู้ และกระบวนการคิดของแต่ละบุคคล ซึ่งค่อนข้างจะมีความคงเส้นคงวา

Ausburn และ Ausburn [5] ให้ความหมายการคิดว่าเป็นมิติทางจิตวิทยาประกอบด้วย การได้มาของข่าวสาร (Acquiring) และกระบวนการสนเทศ (Processing Information) ซึ่งเป็นความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้ แต่ละบุคคลจะมีวิธีการรับรู้ ความคิด ความจำ

จินตนาภาพ การแก้ปัญหาแตกต่างกัน รวมถึงความถนัดและความแตกต่างระหว่างบุคคลสิ่งเหล่านี้จะแสดงถึงความคิดทางสมองที่แตกต่างกัน

จากนิยามที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่ารูปแบบการคิด หมายถึง กระบวนการรับรู้ของบุคคลต่อสิ่งกระตุ้นต่างๆ ของแต่ละบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะไม่ว่าจะเป็น ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การแก้ปัญหา ทักษะความสามารถ ความถนัด รวมถึงทัศนคติของแต่ละบุคคล

รูปแบบการคิดและระดับการคิด

รูปแบบการคิด (Cognitive style หรือ Thinking style) หมายถึง หนทางหรือวิธีการที่แต่ละบุคคลนิยมใช้ในการรับรู้ เก็บรวบรวม ประมวลผล ทำความเข้าใจ จัดจำข่าวสารจากข้อมูลที่ได้รับ และใช้ในการแก้ปัญหา โดยรูปแบบการคิดของแต่ละบุคคลจะมีลักษณะค่อนข้างคงที่ [3] มีนักจิตวิทยาได้แบ่งรูปแบบการคิดไว้หลายรูปแบบ เช่น หลวงวิจิตรวาทการ [11] ได้จัดรูปแบบการคิดเป็น 2 รูปแบบ คือ การคิดในการสร้าง (Constructive thought) และการคิดในการทำลาย (Destructive thought) และ สงวน สุทธิเลิศอรุณ [4] ยังได้แบ่งการคิดออกเป็น 2 ประเภท คือ การคิดที่ไม่มีจุดมุ่งหมาย (Associative thinking) หรือการคิดถึงชีวิตของเราในอดีต การฝันกลางวันและฝันกลางวัน และการคิดที่มีจุดมุ่งหมาย (Direct Thinking) หรือการคิดที่มีประโยชน์ เช่น การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การคิดวิจารณ์ และการคิดแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ โกวิท ปรวาลพฤกษ์ [6] ยังแบ่งรูปแบบการคิดเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. การคิดระดับพึ่งพา คือ บุคคลที่สามารถทำงานได้ตามคำสั่งตามตัวอย่างของบุคคลอื่นและให้ผู้อื่นประเมินผลให้ความคิดของบุคคลลักษณะนี้เกิดจากการได้รับการเรียนการสอนมาในลักษณะชื่นชมคำตอบที่ถูกต้องเสมือนการสอนประเภททำตามที่ครูบอกหรือสั่ง
2. การคิดระดับอิสระ คือ บุคคลที่สามารถตัดสินใจเอง วางแผนด้วยตนเองได้ ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลกำกับ ควบคุมผลงานของตนเอง ประเมินผลงานตนเองได้ และแก้ไขปรับปรุงทันทีได้ด้วยตนเอง
3. การคิดระดับร่วมพัฒนา คือ บุคคลที่สามารถมองเห็นงานทั้งระบบเกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีมนุษยสัมพันธ์ มีการประสานงานเพื่อผลสำเร็จตามเป้าหมาย และทุกคนมีส่วนร่วมรับรู้กันในความสำเร็จ

นอกจากนี้ Witkin และคณะ [10] ได้แบ่งรูปแบบการคิดของบุคคลจากความสามารถในการจัดจำแนกสิ่งเร้า โดยแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. Field Independent คือ การคิดแบบอิสระ หมายถึง บุคคลที่สามารถวิเคราะห์จำแนกสิ่งเร้าได้ดี
2. Field Dependent คือ การคิดแบบพึ่งพา หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะการคิดวากวน สับสน มองสิ่งต่างๆ ในภาพรวม

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าการคิดหรือรูปแบบการคิดถูกให้นิยามออกเป็นหลายรูปแบบ ในการศึกษาจะใช้แบบวัดรูปแบบการคิดที่อ้างอิงนิยามของ โกวิท ประवालพฤกษ์ [6] ที่แบ่งรูปแบบการคิดไว้ 3 รูปแบบ คือ การคิดระดับพึ่งพา การคิดระดับอิสระ และการคิดระดับร่วมพัฒนา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริวรรณ สุขสว่างผล [12] ได้ศึกษาวิธีการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีรูปแบบการคิดต่างกันที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของการเรียนรู้ โดยมีรูปแบบการเรียน 2 ลักษณะ คือ การเรียนแบบแก้ปัญหา และการเรียนแบบรับอย่างมีความหมาย ลักษณะการเรียน 2 รูปแบบนี้มีความคล้ายคลึงกันคือ เป็นรูปแบบการศึกษาด้วยตนเอง แต่ต่างกันที่การเรียนแบบแก้ปัญหาจะเป็นการเรียนวิเคราะห์ แก้ปัญหา จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในขณะที่การเรียนแบบรับอย่างมีความหมาย เป็นวิธีการเรียนจากเนื้อหา แผนภูมิโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระ และนักศึกษาพยาบาลที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน และยังพบว่าเมื่อผ่านการเรียนรู้ไป 2 สัปดาห์ นักศึกษาพยาบาลที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระมีความคงทนในการเรียนรู้นานกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสพสรรพ์ กมลยะบุตร [13] ที่พบว่าผู้ที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพา และผู้ที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่างกัน

ณัฐชัย จักรทอง [14] ได้ศึกษารูปแบบการคิดที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการคิดและวิธีสรุปเนื้อหาในรายการโทรทัศน์ต่อความคงทนทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการศึกษาระหว่าง รูปแบบการคิดแบบ Field dependent และ Field independent ผู้ที่มีรูปแบบการคิดแบบ Field dependent จะมีการรับรู้ การคิด ความเข้าใจ การตีความ การเก็บความจำ หรือสิ่งที่พบเห็นที่อาศัยข้อมูลภายนอก

และสภาพแวดล้อมรอบข้าง ต่างจาก Field independent การคิดรูปแบบนี้เป็นการคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง ใช้สิ่งเร้าเป็นศูนย์กลางโดยไม่อาศัยข้อมูลภายนอกหรือสภาพแวดล้อมรอบข้าง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความคิดทั้ง 2 รูปแบบ ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างจากข้อค้นพบของ สุรางค์ โค้วตระกูล [15] ที่พบว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพามีความคงทนในการเรียนรู้้น้อยกว่านักศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระในช่วง 2 สัปดาห์แรกหลังเรียนจบ อาจเป็นผลมาจากการคิดแบบพึ่งพา มีความโน้มเอียงยอมรับสิ่งต่างๆ มาเป็นประสบการณ์ ดังนั้นจึงรับสิ่งที่เรียนเข้าไปทั้งหมดโดยไม่สนใจรายละเอียดทำให้บทเรียนขาดความหมาย ขณะที่นักศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระมีการคิดวิเคราะห์ ตีความหมาย จึงนำสิ่งที่เรียนไปวิเคราะห์รายละเอียดที่เข้าใจง่าย มีการจัดระเบียบความรู้ ทำให้สามารถจดจำเนื้อหาต่างๆ ที่เรียนได้ดี และเมื่อเวลาผ่านไปหลังการเรียน 4 สัปดาห์ นักศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลงต่างจากนักศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพาที่ยังมีความคงทนของการเรียนรู้ อาจเป็นผลมาจากนักศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระเรียนรู้ได้ดี เมื่อเรียนรูปแบบการเรียนทั้ง 2 รูปแบบ หากมีโครงสร้างความรู้ที่กำหนดด้วยตนเองมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหาที่จัดให้เรียน ก็จะจดจำได้นานแต่หากมีความรู้ที่บิดเบือนไม่ตรงกับเนื้อหาที่จัดให้เรียนก็อาจมีผลให้ลืมเนื้อหาต่างๆ ต่างจากนักศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพาที่มีแนวโน้มในการเรียนรู้กว้าง รับรู้สิ่งต่างๆ ในภาพรวมและมีความโน้มเอียงรับสิ่งที่เรียนรู้มาเป็นประสบการณ์ เมื่อเรียนบทเรียนที่กำหนดให้ก็มีโอกาสรับเข้ามาเป็นประสบการณ์โดยไม่มีการกำหนดโครงสร้างความรู้ใหม่ มีโอกาสบิดเบือนน้อย จึงทำให้จำความรู้ได้นานกว่า

เอมอร กฤษณะรังสรรค์ และ Nienhuys [7] ได้ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการคิดระหว่างนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ประเทศไทย และนักศึกษาออสเตรเลีย มหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาออสเตรเลียมีรูปแบบการคิดแบบอิสระสูงกว่านักศึกษาไทย และพบความแตกต่างของรูปแบบการคิดระหว่างนักศึกษาไทยต่างสาขาวิชาโดยนักศึกษาศาखाวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และบริหารธุรกิจมีรูปแบบการคิดแบบอิสระสูงกว่านักศึกษาวิชาเอกการประถมศึกษาและคอมพิวเตอร์ศึกษา แต่ไม่พบความแตกต่างของรูปแบบการคิดระหว่างนักศึกษาต่างสาขาวิชาในกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาออสเตรเลีย และไม่พบความแตกต่างของรูปแบบการคิดระหว่างนักศึกษาชายและหญิงทั้งในกลุ่มนักศึกษาไทยและนักศึกษออสเตรเลีย จากผลการศึกษาอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า แนวคิดที่ว่าสังคมไทยสั่งสอนให้เคารพเชื่อฟังผู้อาวุโสกว่า และยอมเชื่อตามบรรทัดฐานของสังคมที่ปฏิบัติต่อกันมา การอบรมเลี้ยงดูในวัฒนธรรมเช่นนี้ส่งผลให้บุคคลพัฒนา

เป็นผู้มีรูปแบบการคิดแบบฟังพา ขณะเดียวกันระบบการศึกษาในประเทศไทยปัจจุบันได้รับอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ที่พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งเนื้อหาสาระการเรียนรู้และวิทยาการในสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งผู้ศึกษาต้องอาศัยรูปแบบการคิดแบบอิสระซึ่งเน้นในการคิดเชิงวิเคราะห์และความสามารถในการศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น

เอมอร กฤษณะรังสรรค์ [16] ได้ศึกษารูปแบบการคิดของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่างนักศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระและนักศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบฟังพา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีรูปแบบการคิดแบบฟังพา และยังพบว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษามีระดับรูปแบบการคิดแบบอิสระสูงกว่านักศึกษาศิลปะศาสตร์ จากผลการวิจัยได้แสดงถึงอิทธิพลของรูปแบบการคิดที่มีผลต่อการเลือกสาขาในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ผู้ที่มีรูปแบบการคิดแบบฟังพา มักจะเลือกเรียนในสาขาที่ไม่ต้องใช้ความคิดเชิงวิเคราะห์มากนัก แต่เน้นทักษะทางสังคม เช่น สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และสาขาทางการศึกษา ส่วนผู้ที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระ มักเลือกเรียนในสาขาที่ต้องใช้ความคิดวิเคราะห์และไม่ต้องใช้ทักษะทางสังคม เช่น วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์

สุธีร์ อินต๊ะประเสริฐ [17] ได้ศึกษาปัจจัยต่างๆ ของบุคคลที่ส่งผลต่อรูปแบบการคิด โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมปลายของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนแพทย์แห่งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่าระดับความฉลาดทางอารมณ์ในด้านสัมพันธภาพ ความสุขสงบทางใจ และความพอใจของนักศึกษาแพทย์มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับจำนวนชั่วโมงกวดวิชาสามัญมัธยมปลาย อาจเป็นไปได้ว่า นักศึกษาแพทย์ที่เรียนกวดวิชาสามัญมัธยมปลายที่มีจำนวนชั่วโมงกวดวิชามาก ทำให้มีเวลาปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง การพักผ่อน ทำงานอดิเรก หรือทำกิจกรรมสาธารณะลดลง อาจส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ต่ำลงได้

เกศแก้ว ชื่นใจ [18] ที่ศึกษาสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองและลักษณะบางประการที่ส่งผลต่อระดับการคิดแท้จริงของผู้เรียนระดับมัธยมตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า สมรรถภาพพื้นฐานทางสมอง (ความเข้าใจภาษา) ส่งผลต่อระดับการคิดแท้จริงของผู้เรียน โดยมีแนวโน้มว่าผู้เรียนที่มีสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองในกลุ่มปานกลางในด้านความเข้าใจภาษา มีระดับการคิดแท้จริงในระดับร่วมพัฒนามากที่สุด จากผลการวิจัยอาจกล่าวได้ว่า ความเข้าใจภาษาส่งผลต่อระดับการคิดแท้จริง อาจเป็นเพราะการสื่อสารต่างๆ ไปจะใช้ภาษาในการสื่อสาร

ไม่ว่าจะในการพูด เขียน ทำให้ผู้ที่เข้าใจภาษาสูงมีความสามารถในการอ่าน เข้าใจความหมาย รู้ความสัมพันธ์ของคำ รู้ความหมายของศัพท์ได้อย่างดี ซึ่งอาจเป็นเหตุทำให้บุคคลที่มีความเข้าใจภาษาต่างกันมีการคิดแท้จริงแตกต่างกันด้วย

2. ความฉลาดทางอารมณ์และความคิดด้านศีลธรรม

ความฉลาดทางอารมณ์ (E.Q. หรือ Emotional Quotient) คือความสามารถที่จะเข้าใจ วิเคราะห์และใช้ความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้ นักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของ E.Q. ไว้ต่างๆ เช่น

Mayer และ Salovey [19] กล่าวว่า E.Q. เป็นความสามารถในการเข้าใจ รับรู้ วิเคราะห์ แยกแยะอารมณ์ จัดการกับสภาวะอารมณ์ และแสดงอารมณ์ต่อสถานการณ์ต่างๆ ออกมาได้อย่างเหมาะสมของแต่ละบุคคล

Goleman [19] ได้ให้ความหมายของคำว่า E.Q. ไว้ว่าการสร้างแรงจูงใจของแต่ละบุคคล ในการรับรู้ แสดงพฤติกรรมทางอารมณ์ ตลอดจนจัดการสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

Higgs และ Dulewicz [20] กล่าวถึง E.Q. ว่า ความสมดุลของแรงจูงใจและแรงขับของบุคคล ซึ่งเป็นความสามารถในการจัดการกับอารมณ์อย่างมีสติสัมปชัญญะและมีจริยธรรม

ความคิดด้านศีลธรรม (M.Q. หรือ Moral Quotient) คือ ความสามารถในการควบคุมตนเองในด้านจริยธรรมศีลธรรมบุคคล เช่น ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ความกตัญญู ระเบียบวินัย สำนึกรับผิดชอบชั่วดี และการเคารพผู้อื่น มีผู้กล่าวถึง M.Q. ไว้ต่างๆ ดังนี้

โรเบิร์ตโคลส์ [21] กล่าวว่า M.Q. ไม่สามารถขัดเกลาหรือฝึกฝนได้ในช่วงเวลาสั้นๆ แต่ M.Q. ของแต่ละบุคคลต้องเริ่มจากการปลูกฝังในช่วงชีวิตวัยเด็กจึงจะได้ผลดีที่สุดโดยขึ้นอยู่กับ การสอน การถ่ายทอดศีลธรรมให้กับเด็ก ความรัก และวินัย

Lawrence Kohlberg [22] ให้นิยาม M.Q. ไว้ดังนี้ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี หรือมาตรฐานความประพฤติ ที่เปลี่ยนมาเป็นพฤติกรรมของบุคคล

Lennick และKiel [23] กล่าวว่า ความฉลาดทางจริยธรรม คือ การพิจารณาตัดสินใจของบุคคล ต่อสถานการณ์หนึ่งๆ โดยใช้มาตรฐานความดี กฎเกณฑ์ในการแยกแยะ สิ่งถูกต้อง และสิ่งที่ผิดของสังคมจากการปลูกฝังมาตั้งแต่วัยเด็ก

ลักษณะของผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์และความคิดด้านศีลธรรม

เวสต์น และเวสต์น [24] กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ (E.Q.) ไว้ดังนี้ เป็นผู้ที่รักความยุติธรรม ซื่อสัตย์ มีเมตตา กรุณา เคารพกฎหมาย รับฟังเสียงส่วนใหญ่ มีหลักการในการดำเนินชีวิต เป็นที่ไว้วางใจและน่านับถือ รักและมีเมตตาผู้อื่น มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ มีความสามารถในการแก้ปัญหาทั้งใหญ่และเล็ก มีความสุขกับชีวิตและสนุกสนาน เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

เกียรตวิวรรณ อมาตยกุล [25] กล่าวถึง ความฉลาดทางคุณธรรม (M.Q.) มีลักษณะ ดังนี้ การไม่มีเจตนาทำความเจ็บปวดให้กับผู้อื่น ทั้งจากความคิด คำพูด และการกระทำ (Non-harming) การมีปิยะวาจา หรือการคิด และการใช้คำพูดที่ทำให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์และมีความสุข (Benevolent Truth) การไม่นำสิ่งของผู้อื่นมาเป็นของเรา (Non-Stealing) การใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย พอเพียง (Simple Living) การมีจิตสาธารณะ (Universal love) การรักษาความสะอาด (Cleanliness) ความพึงพอใจในสิ่งที่มีอยู่ (Contentment) การรับใช้ช่วยเหลือผู้อื่น (Services) การศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง (Study) และการทำสมาธิ (Meditation)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปริญญานิ ดิพรหม [26] ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเซวาร์ปัญญาทางอารมณ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าความฉลาดทางอารมณ์เป็นความสามารถที่จะรับรู้หรือเข้าใจความรู้สึก ความคิด และอารมณ์ของตนเองได้ตามความเป็นจริง สามารถประเมินตนเองได้อย่างชัดเจน ตรงไปตรงมา มีความเชื่อมั่น รู้จักจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง เป็นคนซื่อตรงรักษาคำพูด มีสติเข้าใจคนอื่น เป็นผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง จึงเป็นบุคคลที่ไม่ละเลยความรู้สึกของบุคคลอื่น รวมถึงเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจในการคิด กระทำสร้างสรรค์สิ่งต่างๆเพื่อตนเองและสังคม สอดคล้องกับลักษณะของผู้ที่มีจิตสาธารณะ สอดคล้อง กรมสุขภาพจิต [27] พบว่าส่วนใหญ่ความสำเร็จของการเป็นผู้นำเกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ และคุณสมบัติอื่น เช่นความไว้วางใจ ความมีสมดุล การรับรู้ ความซื่อสัตย์ ความเป็นอยู่ และการมีอำนาจเหนือคุณสมบัติด้านเซวาร์ปัญญา

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ สุภารัตน์ ท้าวบุญชู [28] ที่ศึกษาผลของเกรดเฉลี่ยที่มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ พบว่า เพศมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ โดยเพศหญิง มีคะแนนการช่วยเหลือผู้อื่นและการรับรู้ตนเองสูงกว่าเพศชาย ส่วนผลของเกรดเฉลี่ยมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์

บทที่ 3

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการศึกษา

วัสดุและอุปกรณ์

1. แบบวัดระดับการคิด [9]	จำนวน 50 ชุด
2. กระดาษคำตอบแบบวัดระดับการคิด	จำนวน 188 ชุด
3. ปากกา	จำนวน 50 ด้าม

ขั้นตอนการศึกษา

คุณลักษณะของผู้เข้าร่วมการวิจัย

เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria)

นิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยาที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2556

เกณฑ์การคัดออก (Exclusion criteria)

นิสิตกายภาพบำบัดที่ไม่เรียนตามแผนการศึกษาปกติในหลักสูตรที่เปิดสอนของสาขาวิชากายภาพบำบัด (นิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 5 และ 6)

ขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล

1. ขั้นตอนก่อนเริ่มการทำงาน

- 1.1 ศึกษาทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 ศึกษาและนำแบบวัดระดับการคิดที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและระดับความเชื่อมั่นมาใช้ในการวิจัย โดยการศึกษาที่ใช้แบบวัดรูปแบบการคิดจากการศึกษาของอนันต์ แก้วตาดีบ [9]

2. ขั้นตอนระหว่างการทำงาน

- 2.1 นำแบบวัดระดับการคิดมาใช้กับกลุ่มประชากรที่จะศึกษา โดยอธิบายการทำแบบประเมินให้กับกลุ่มประชากรทราบถึงรายละเอียดของแบบวัดระดับการคิด
- 2.2 รวบรวมข้อมูลและทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบวัดระดับการคิด

- 2.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบวัดระดับการคิดของอาสาสมัครตามเกณฑ์การให้คะแนน [9] และนำผลการตอบมาพิจารณาเพื่อหาระดับการคิดในแต่ละระดับ ดังนี้
- 1) ถ้าระดับการคิดใดมีจำนวนข้อมากที่สุดให้ถือว่า นิสิตคนนั้นมีระดับการคิดแก้ในระดับนั้น เช่น ผลการตรวจนับจำนวนข้อของนิสิตคนที่ 1 ได้ผลเป็นดังนี้ ระดับฟังพา 8 ข้อ ระดับอิสระ 19 ข้อ และระดับร่วมพัฒนา 13 ข้อ แสดงว่า นิสิตคนที่ 1 มีระดับการคิดแก้อยู่ในระดับอิสระ
  - 2) ถ้าระดับการคิดที่อยู่ติดกันมีจำนวนข้อเท่ากัน ให้ใช้ระดับการคิดแก้ที่อยู่สูงกว่า เป็นระดับการคิดแก้จริงของนิสิตคนนั้น เช่น นิสิตคนที่ 2 ได้ผลเป็นดังนี้ ระดับฟังพา 10 ข้อ ระดับอิสระ 15 ข้อ และระดับร่วมพัฒนา 15 ข้อ แสดงว่า นิสิตคนที่ 2 มีระดับการคิดแก้อยู่ในระดับร่วมพัฒนา
  - 3) ถ้าระดับการคิดที่ไม่อยู่ติดกันมีจำนวนข้อเท่ากัน เช่น ผลการตรวจนับจำนวนข้อของนิสิตคนที่ 3 ได้ผลดังนี้ ระดับฟังพา 19 ข้อ ระดับอิสระ 2 ข้อ และระดับร่วมพัฒนา 19 ข้อ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะไม่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

- 3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดระดับการคิดทั้งหมด
- 3.2 นำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่และวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม Microsoft Office (Excel version 2007)
- 3.3 สรุปและอภิปรายผลในภาพรวมของอาสาสมัครแต่ละชั้นปีโดยไม่ระบุตัวบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม Microsoft Office (Excel version 2007) ในการวิเคราะห์ต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์รูปแบบการคิดของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และค่าร้อยละ (Percentage)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษารูปแบบการคิดในนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4 คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2556 แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4

ส่วนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรูปแบบการคิดของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4

ส่วนที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการคิดของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4

ข้อมูลทั่วไป	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4
จำนวนนิสิต (คน)	41*	49	48	50
- หญิง (คน (ร้อยละ))	32 (78.05)	32 (65.31)	41 (85.42)	42 (84.00)
- ชาย (คน (ร้อยละ))	9 (21.95)	17 (34.69)	7 (14.58)	8 (16.00)
อายุ (ปี) ($\bar{x}$ (SD))	18.6 (0.73)	19.6 (0.88)	20.5 (0.54)	21.6 (1.17)
เกรดเฉลี่ย ($\bar{x}$ (SD))	3.45 (0.34)**	3.19 (0.51)	2.89 (0.43)	2.82 (0.43)

หมายเหตุ:

* จำนวนนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 46 คน เข้าร่วมการศึกษาคั้งนี้จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 89.13 ในขณะที่ทุกชั้นปีมีนิสิตกายภาพบำบัดเข้าร่วมการศึกษาคั้งนี้ ร้อยละ 100

** เกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1 คือ เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรูปแบบการคิดของนิสิต
กายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4

ชั้นปี	รูปแบบการคิด		
	แบบฟังพา ($\bar{x}$ (SD))	แบบอิสระ ($\bar{x}$ (SD))	แบบร่วมพัฒนา ($\bar{x}$ (SD))
ปี 1	5.22 (2.35)	15.60 (3.74)	18.80 (3.81)
ปี 2	5.45 (2.88)	14.45 (2.87)	20.06 (4.03)
ปี 3	5.38 (2.48)	14.53 (3.39)	19.96 (3.53)
ปี 4	6.15 (2.60)	15.39 (2.80)	18.39 (3.78)

หมายเหตุ: คะแนนเต็มของแบบวัดรูปแบบการคิดเท่ากับ 40 คะแนน

จากตารางที่ 2

นิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนรูปแบบการคิดแบบร่วมพัฒนา (18.80 คะแนน) มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการคิดแบบอิสระ (15.60 คะแนน) และรูปแบบการคิดแบบฟังพา (5.22 คะแนน) ตามลำดับ

นิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนรูปแบบการคิดแบบร่วมพัฒนา (20.06 คะแนน) มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการคิดแบบอิสระ (14.45 คะแนน) และรูปแบบการคิดแบบฟังพา (5.45 คะแนน) ตามลำดับ

นิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยคะแนนรูปแบบการคิดแบบร่วมพัฒนา (19.96 คะแนน) มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการคิดแบบอิสระ (14.53 คะแนน) และรูปแบบการคิดแบบฟังพา (5.38 คะแนน) ตามลำดับ

นิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนนรูปแบบการคิดแบบร่วมพัฒนา (18.39 คะแนน) มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการคิดแบบอิสระ (15.39 คะแนน) และรูปแบบการคิดแบบฟังพา (6.15 คะแนน) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการคิดของนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1-4

รูปแบบการคิด	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบพึ่งพา	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
แบบอิสระ	13.00	31.71	11.00	22.45	10.00	20.83	17.00	34.00
แบบร่วมพัฒนา	28.00	68.29	38.00	77.55	38.00	79.17	33.00	66.00

จากตารางที่ 3

นิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 1 จำนวนนิสิตที่รูปแบบการคิดแบบร่วมพัฒนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.29 รองลงมา คือ นิสิตที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระร้อยละ 31.71 และไม่มี นิสิตคนใดที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพา

นิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 2 จำนวนนิสิตที่รูปแบบการคิดแบบร่วมพัฒนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.55 รองลงมา คือ นิสิตที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระร้อยละ 22.45 และไม่มี นิสิตคนใดที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพา

นิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 3 จำนวนนิสิตที่รูปแบบการคิดแบบร่วมพัฒนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.17 รองลงมา คือ นิสิตที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระร้อยละ 20.83 และไม่มี นิสิตคนใดที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพา

นิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 4 จำนวนนิสิตที่รูปแบบการคิดแบบร่วมพัฒนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.00 รองลงมา คือ นิสิตที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระร้อยละ 34.00 และไม่มี นิสิตคนใดที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพา

ข้อมูลจากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านิสิตกายภาพบำบัดชั้นปีที่ 1-4 มากกว่าร้อยละ 50 ของทุกชั้นปีมีระดับการคิดอยู่ในระดับร่วมพัฒนา รองลงมาคือระดับอิสระ และไม่มีนิสิตชั้นปีใดที่มีรูปแบบการคิดในระดับพึ่งพา

บทที่ 5

วิจารณ์ผลการศึกษา

จากการศึกษารูปแบบการคิดของนิสิตกายภาพบำบัด คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาด้าน ปีการศึกษา 2556 ผลการศึกษา พบว่า นิสิตกายภาพบำบัดทุกชั้นปีมากกว่าร้อยละ 50 มีระดับการคิดอยู่ในระดับร่วมพัฒนา (ปี 1 ร้อยละ 68.29, ปี 2 ร้อยละ 77.55, ปี 3 ร้อยละ 79.17 และ ปี 4 ร้อยละ 66.00) รองลงมาคือระดับอิสระ (ปี 1 ร้อยละ 31.71, ปี 2 ร้อยละ 22.45, ปี 3 ร้อยละ 20.83 และ ปี 4 ร้อยละ 34.00) และไม่มีนิสิตกายภาพบำบัดในชั้นปีใดที่มีรูปแบบการคิดในระดับพึ่งพา ซึ่งผลการศึกษานี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ว่านิสิตกายภาพบำบัดทุกชั้นปีมีรูปแบบการคิดในระดับร่วมพัฒนา

จากผลการศึกษาสามารถอนุมานได้ว่า 1) นิสิตกายภาพบำบัดมหาวิทยาลัยพะเยา เป็นผู้มีความคิดด้านพัฒนา เนื่องจากนิยามของระดับการคิดแบบร่วมพัฒนากล่าวว่าบุคคลที่มีระดับการคิดร่วมพัฒนาจะเป็นผู้ที่สามารถมองเห็นงานทั้งระบบก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีมนุษยสัมพันธ์ มีการประสานงานเพื่อผลสำเร็จตามเป้าหมาย และทุกคนมีส่วนร่วมรับรู้ในความสำเร็จร่วมกัน [6, 8, 9] โดยนิสิตกายภาพบำบัดที่มีรูปแบบการคิดในระดับร่วมพัฒนาจะเป็นผู้ที่มีความคิดในการแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ต่างๆ ในลักษณะที่ไม่เพียงแต่เกิดประโยชน์ต่อตนเองยังก่อให้เกิดประโยชน์หรือบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้ และเห็นได้ว่าการคิดระดับร่วมพัฒนายังมีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของงานกายภาพบำบัด คือ นิสิตกายภาพบำบัดที่มีการคิดในระดับร่วมพัฒนาจะสามารถทำงานเป็นระบบ มองปัญหาแบบองค์รวม พัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ มีความเป็นผู้นำ สามารถวางแผนตัดสินใจปรับปรุงแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม การคิดรูปแบบนี้ไม่มองแค่การรักษาเพียงด้านเดียวแต่จะมองงานในหลายๆ ด้านเป็นองค์รวม (Holistic approach) ทั้งตัวผู้ป่วย ได้แก่ อาการของโรค สังคม จิตใจ และญาติหรือผู้ดูแลผู้ป่วย รวมถึงความสามารถบริหารงานในแผนกกายภาพบำบัด การทำงานร่วมกับทีมสหวิชาชีพ หรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อผลของการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาองค์กรต่อไป

นอกจากนี้ จากผลการศึกษาข้างต้นยังสามารถอนุมานได้ว่า 2) นิสิตกายภาพบำบัดมหาวิทยาลัยพะเยาเป็นผู้มีความฉลาดทางอารมณ์และมีความคิดที่ตระหนักถึงศีลธรรม เนื่องจากการศึกษารูปแบบการคิดเป็นการศึกษาที่วัดระดับ EQ (Emotional Quotient) และ MQ

(Moral Quotient) ซึ่ง EQ คือระดับความฉลาดทางอารมณ์ และ MQ คือระดับความคิดด้านศีลธรรม [11] โดยความฉลาดทางอารมณ์ถือเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อจิตสาธารณะหรือการคิดแบบร่วมพัฒนาผ่านทางคุณธรรมจริยธรรม นอกจากนี้ ความฉลาดทางอารมณ์ยังหมายถึงการที่บุคคลสามารถเข้าใจและควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้ รวมถึงเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ความรับผิดชอบ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เข้าใจแง่มุมต่างๆ ของผู้อื่น และสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีประโยชน์ต่อสังคมอย่างมีจริยธรรม [12] ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญญาณี ดีพรหม [26] ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเชาว์ปัญญาทางอารมณ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์เป็นความสามารถที่จะรับรู้หรือเข้าใจความรู้สึก ความคิด และอารมณ์ของตนเองได้ตามความเป็นจริง สามารถประเมินตนเองได้อย่างชัดเจนตรงไปตรงมา มีความเชื่อมั่น รู้จักจุดเด่นจุดด้อยของตน และยังมีลักษณะเป็นคนซื่อตรง รักษาคำพูด มีจรรยาบรรณ มีสติเข้าใจคน ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงจึงเป็นบุคคลที่ไม่ละเลยที่จะเข้าใจความรู้สึกของบุคคลอื่น มีแรงบันดาลใจในการคิดและกระทำเพื่อบุคคลอื่น รวมถึงสร้างสรรค์สิ่งดีเพื่อตนเองและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของผู้มีจิตสาธารณะตามการค้นพบของนักจิตวิทยาที่ว่าพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็กไม่ว่าจะเป็นความฉลาด อารมณ์ สังคม ศีลธรรม และมิติสัมพันธ์ด้านต่างๆ ต่างเป็นอิสระต่อกัน ซึ่งหมายความว่าเด็กอาจจะเก่งด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านแต่อาจจะไม่เก่งในด้านอื่นและพัฒนาการด้านต่างๆ ไม่จำเป็นต้องมีระดับเท่ากัน เช่น เด็กอาจจะเฉลียวฉลาดแต่พัฒนาการทางด้านอารมณ์ต่ำและนิสัยไม่ดี หรือฉลาดอารมณ์ดีแต่คุณธรรมต่ำซึ่งความคิดด้านศีลธรรมไม่สามารถฝึกฝนหรือขัดเกลาได้ในช่วงเวลาสั้นๆ และการที่บุคคลจะมีความคิดด้านศีลธรรมในระดับดีจะต้องปลูกฝังตั้งแต่ในวัยเด็ก ซึ่งเป็นเหตุผลว่าเหตุใดผู้ร่วมงานหรือเพื่อนร่วมรุ่นชั้นเดียวกันมีระดับคุณธรรมจริยธรรมไม่เท่ากันทั้งที่เรียนจบออกมาจากสถาบันเดียวกัน [11]

เมื่อพิจารณาผลการศึกษารูปแบบการคิดที่มีความถี่มากเป็นอันดับสอง ได้แก่ รูปแบบการคิดแบบอิสระ โดยค่าร้อยละของรูปแบบการคิดแบบอิสระของนิสิตกายภาพบำบัดชั้นปีที่ 1-3 มีแนวโน้มลดลงตามลำดับชั้นปีที่เพิ่มขึ้น คือ 31.71, 22.45 และ 20.83 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษานี้ยังพบว่าค่าร้อยละของรูปแบบการคิดแบบอิสระของนิสิตกายภาพบำบัดชั้นปีที่ 4 มีค่าสูงสุด คือ ร้อยละ 34.00 ผลการศึกษาสามารถอนุมานได้ว่านิสิตกายภาพบำบัดบางส่วนหรือประมาณหนึ่งในสามของนิสิตทั้งหมดยังเป็นผู้ที่ตระหนักถึงเรื่องของตนเองและยังไม่มีความคิดช่วยเหลือส่วนรวมหรือสังคมเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนิสิตกายภาพบำบัดชั้นปีที่ 4 ที่มีค่าร้อยละของรูปแบบการคิดแบบอิสระสูงที่สุดเมื่อเทียบกับชั้นปีอื่นๆ ซึ่งอาจ

เนื่องมาจากนิสิตกายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 4 มีงานและหน้าที่ต้องรับผิดชอบมากกว่าชั้นปีอื่นๆ อาจทำให้เกิดความเครียดมากขึ้นทำให้นิสิตสนใจแต่เรื่องของตนเองส่งผลให้จิตสาธารณะ ลดลง และลดการทำกิจกรรมหรือมีความคิดที่จะบำเพ็ญตนเพื่อผู้อื่นหรือสาธารณะลดลง จึงทำให้ร้อยละของนิสิตที่มีความคิดแบบอิสระสูงกว่าชั้นปีอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุธีร์ อินต๊ะประเสริฐ [17] ที่พบว่าจำนวนชั่วโมงการเรียนกวดวิชาในระดับมัธยมปลาย มีผลต่อระดับความเครียดของนักศึกษาแพทย์ กล่าวคือเมื่อมีจำนวนชั่วโมงกวดวิชามากทำให้มีเวลา ปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างน้อยลง รวมถึงการพักผ่อนการทำงานอดิเรกหรือการทำกิจกรรม สาธารณะลดลง

โดยสรุป วิธีการพัฒนาหรือวิธีการเรียนที่เหมาะสมที่จะสามารถพัฒนาให้นิสิต มีความคิด ในระดับร่วมพัฒนานอกจากจะเน้นเรื่องวิชาการทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติอันเป็น พื้นฐานการเรียนของวิชาชีพกายภาพบำบัดแล้ว สิ่งสำคัญยังต้องพัฒนานิสิตในด้านความฉลาด ทางอารมณ์ หรือ EQ (Emotional Quotient) และ ความคิดด้านศีลธรรม หรือ MQ (Moral Quotient) อีกด้วยเพื่อให้นิสิตกายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยพะเยา สำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิต ที่มี “ความรู้คู่คุณธรรม” ประพฤติตนเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อสังคมต่อไปตามปรัชญาของ หลักสูตรกายภาพบำบัดบัณฑิตที่ว่า “กายภาพบำบัดที่มีคุณธรรม ปฏิบัติงานได้ตรงตาม มาตรฐานวิชาชีพ มีบทบาทสำคัญกับสุขภาพของประชาชน ทั้งการตรวจประเมิน วินิจฉัย บำบัดรักษา แก้ไขและฟื้นฟูสภาพร่างกายของผู้ที่มีปัญหาสุขภาพ รวมทั้งป้องกันและส่งเสริม สุขภาพของประชาชน และจะช่วยพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนจากการสร้างปัญญา รวมหมู่เคียงคู่ชุมชน” ดังปณิธานของมหาวิทยาลัยพะเยาที่ว่า “ปัญญาเพื่อความเข้มแข็งของ ชุมชน”

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาตัวแปรในด้านอื่นๆ ร่วมด้วย เช่น ด้านการอบรมเลี้ยงดู หรือด้านภูมิหลังทางครอบครัว เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษารูปแบบการสอนของอาจารย์ เพื่อเป็นข้อมูลอีกทางหนึ่งในการหาแนวทางการจัดการเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้ที่มีความคิดแบบร่วมพัฒนา

เอกสารอ้างอิง

1. ทิพย์วรรณ กิตติพร. จิตวิทยาทั่วไป (General Psychology) เล่ม 2. พิษณุโลก: [ม.ป.พ.]; 2543.
2. จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: [ม.ป.พ.]; 2543.
3. สุชา จันทน์หอม. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์; 2540.
4. สงวน สุทธิเลิศอรุณ. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์; 2533.
5. Ausburn Lynna J., Ausburn Floyd B., Cognitive Style: Some Information and Implications for Instructional Design. ECTJ1978; 26(4): 337-354. อ้างอิงใน อนันต์ แก้วดาดีบ. ปัจจัยด้านคุณลักษณะในตนเองที่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา]. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2548.
6. โกวิท ประวาลพุกษ์. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการศูนย์พัฒนาวิชาชีพครู โรงเรียนกาวีวิทยาลัยบัณฑิต วิทยาลัย; 2543; มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. อ้างอิงใน อนันต์ แก้วดาดีบ. ปัจจัยด้านคุณลักษณะในตนเองที่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา]. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2548.
7. เอมอร กฤษณะรังสรรค์, Nienhuys Terry G W.M., การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบความคิดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ประเทศไทย และนักศึกษามหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย [ออนไลน์]. 2550 [อ้างเมื่อ 10 กรกฎาคม 2556]. จาก <http://www.oocities.org/vinaip/articles/CSR.htm>.
8. พิภพ วงษ์เงิน. จริยธรรมวิชาชีพ Professional Ethics. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์; 2545.

9. อนันต์ แก้วดาดีบ. ปัจจัยด้านคุณลักษณะในตนเองที่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา]. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2548.
10. Witkin H.A, Moore C.A, Goodenough D.R, Cox P.W. Field-dependent and Field-independent cognitive styles and their educational implications. *Review of Education Research* 1977; 47(2): 1-64. อ้างถึงใน อนันต์ แก้วดาดีบ. ปัจจัยด้านคุณลักษณะในตนเองที่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา]. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2548.
11. วิจิตรวาทการ, หลวง. มั่นสมอง. พิมพ์ครั้งที่ 9. ธนบุรี: รุ่งวัฒนา; 2513. อ้างถึงใน อนันต์ แก้วดาดีบ. ปัจจัยด้านคุณลักษณะในตนเองที่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา]. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2548.
12. ศิริวรรณ สุขสว่างผล. ผลของวิธีเสนอให้เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของการเรียนรู้ของนักศึกษพยาบาลที่มีรูปแบบการคิดต่างกัน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา]. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2541.
13. ประสพสรรพ์ กมลละบุตร. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการคิดและตำแหน่งของการนำเสนอเรื่องย่อและศัพท์ในคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความจริงในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสัตตศึกษา]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2529.
14. ณัฐชัย จักรทอง. การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการคิดกับวิธีสรุปเนื้อหาในรายการโทรทัศน์การสอน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2542.
15. สุรางค์ โค้วตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2537.
16. เอมอร กฤษณะรังสรรค์. รูปแบบการคิดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. รายงานการวิจัยฉบับที่ 2. [ม.ป.ท.: ม.ป.พ.]; 2545.

17. Intraprasert S, Maneetorn B, Maneetorn N. Association between emotional quotient levels and stress levels of the first year medical students in Chiang Mai University. *Journal of Psychiatric Association of Thailand* 2003; 48: 231-8. อ้างถึงใน กุลนิตา เต็มชวาลา, สุวรรณีย์ พุทธิศรี. ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมปลาย (คะแนน O-net และคะแนน กสพท.) ของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนแพทย์แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย* 2552; 57(3): 295-304.
18. เกศแก้ว ชื่นใจ. สมรรถภาพพื้นฐานทางสมองและลักษณะบางประการที่ส่งผลต่อระดับการคิดแท้จริงของผู้เรียน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์]. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2547.
19. อัจฉรา สุขารมณ. การฝึกงานทางด้านจิตวิทยาพัฒนาการ. [ม.ป.ท.: ม.ป.พ.]; 2544.
20. Dulewicz V., Higgs M.. Emotional Intelligence: A review and evaluation study. *Journal of Managerial Psychology* 2000; 15(4): 1-27.
21. กองบรรณาธิการนิตยสารรักลูก. MQ Delivery คุณธรรมร้อนๆมาแล้วจ้า. *นิตยสารรักลูก* 2550; 24(288): 14-16.
22. Kohlberg L., Moral Stages, Moralization. The Cognitive Developmental Approach In Lickona (ed) and Moral Development and Behavior. *Theory Research and Social Issues* 1976; 47(5): 1-23.
23. Lennick D., Kiel F.. Moral Intelligence: Enhancing Business Performance And Leadership Success [ออนไลน์]. 2548 [อ้างเมื่อ 18 กันยายน 2556]. จาก <http://www.gotoknow.org/posts/486882>.
24. อุสา สุทธิสาคร. พัฒนา EQ เด็กได้อย่างไร [ออนไลน์]. 2553 [อ้างเมื่อ 18 กันยายน 2556]. จาก <http://learntoknowkids.blogspot.com/2010/10/eq.html>.
25. เกียรติวรรณ อมาตยกุล. *คุณธรรม* 2000. กรุงเทพมหานคร: [ม.ป.พ.]; 2542.
26. ปริญาณี ดีพรหม. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเขาวนปัญญาทางอารมณ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตสาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2551.

27. กรมสุขภาพจิต. **อิคิว ความฉลาดทางอารมณ์**. นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต; 2543. อ้างถึงใน อนันต์ แก้วตาดีบ. **ปัจจัยด้านคุณลักษณะในตนเองที่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย** [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตสาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา]. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2548.
28. สุภรัตน์ ท้าวบุญชู. **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการสอนแบบไตรสิกขา และการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 4 MAT** [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสังคมศึกษา]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2546.

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบวัดระดับการคิดและเกณฑ์การให้คะแนน

ตัวอย่าง แบบวัดระดับการคิด [9]

คำชี้แจง ให้นิสิตเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของนิสิตมากที่สุด และขอให้นิสิตเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น

(0.) “เมื่อท่านมีโอกาสได้เข้าชมการจัดงานศิลปวัฒนธรรม 4 ภาค ซึ่งนำผลิตภัณฑ์ของแต่ละภูมิภาคมาจัดแสดงวิธีการทำและจำหน่ายสินค้าแต่ละภาค” ท่านคิดว่าท่านจะได้อะไรจากการเข้าชมงานครั้งนี้

- (การคิดระดับฟังพา) ก. ได้รับความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำผลิตภัณฑ์ของแต่ละภาค
- (การคิดระดับอิสระ) ข. ทำให้เข้าใจถึงความหลากหลายของขนบธรรมเนียมประเพณีหลายๆด้านในแต่ละภาค
- (การคิดระดับร่วมพัฒนา) ค. ได้รับความรู้และแนวทางที่จะร่วมมือกับผู้อื่น ให้มีผลิตภัณฑ์ของชุมชนเพื่อให้มีรายได้เลี้ยงครอบครัว

เกณฑ์การให้คะแนน [9]

นำผลการตอบมาพิจารณา เพื่อหาระดับการคิดแท้ของแต่ละคนว่าอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากจำนวนข้อในแต่ละระดับ ดังนี้

1. ถ้าระดับการคิดใดมีจำนวนข้อมากที่สุดให้ถือว่า นิสิตคนนั้นมีระดับการคิดแท้ในระดับนั้น เช่น ผลการตรวจนับจำนวนข้อของนิสิตคนที่ 1 ได้ผลเป็นดังนี้ ระดับฟังพา 8 ข้อ ระดับอิสระ 19 ข้อ และระดับร่วมพัฒนา 13 ข้อ แสดงว่านิสิตคนที่ 1 มีระดับการคิดแท้อยู่ในระดับอิสระ
2. ถ้าระดับการคิดที่อยู่ติดกันมีจำนวนข้อเท่ากัน ให้ใช้ระดับการคิดแท้ที่อยู่สูงกว่าเป็นระดับการคิดแท้ของนิสิตคนนั้น เช่น นิสิตคนที่ 2 ได้ผลเป็นดังนี้ ระดับฟังพา 10 ข้อ ระดับอิสระ 15 ข้อ และระดับร่วมพัฒนา 15 ข้อ แสดงว่านิสิตคนที่ 2 มีระดับการคิดแท้อยู่ในระดับร่วมพัฒนา
3. ถ้าระดับการคิดที่ไม่อยู่ติดกันมีจำนวนข้อเท่ากัน เช่น ผลการตรวจนับจำนวนข้อของนิสิตคนที่ 3 ได้ผลดังนี้ ระดับฟังพา 19 ข้อ ระดับอิสระ 2 ข้อ และระดับร่วมพัฒนา 19 ข้อ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะไม่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาคผนวก ข

กระดาษคำตอบแบบวัดระดับการคิด

กระดาษคำตอบแบบวัดระดับการคิด

ชื่อ-สกุล..... อายุ ..... เพศ .....

สาขาวิชา ..... คณะ ..... ชั้นปี ..... เกรดเฉลี่ย.....

คำชี้แจง ให้นักิเล็เลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของนิสิตมากที่สุด และให้นักิเล็เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวเท่านั้นลงในกระดาษคำตอบ

ข้อ	ก	ข	ค	ข้อ	ก	ข	ค
1.				21.			
2.				22.			
3.				23.			
4.				24.			
5.				25.			
6.				26.			
7.				27.			
8.				28.			
9.				29.			
10.				30.			
11.				31.			
12.				32.			
13.				33.			
14.				34.			
15.				35.			
16.				36.			
17.				37.			
18.				38.			
19.				39.			
20.				40.			

ภาคผนวก ค
แบบวัดระดับการคิด

แบบวัดระดับการคิด [9]

คำชี้แจง ให้นิสิตเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของนิสิตมากที่สุด และให้นิสิตเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวเท่านั้นลงในกระดาษคำตอบ

1. “เมื่อท่านมีโอกาสได้เข้าชมการจัดงานศิลปวัฒนธรรม 4 ภาค ซึ่งนำผลิตภัณฑ์แต่ละภูมิภาคมาจัดแสดงวิธีการทำและจำหน่ายสินค้าแต่ละภาค” ท่านคิดว่านิสิตจะได้อะไรจากการเข้าชมงานครั้งนี้

- ก. ได้รับความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำผลิตภัณฑ์ของแต่ละภาค
- ข. ทำให้เข้าใจถึงความหลากหลายของขนบธรรมเนียมประเพณีหลายๆ ด้านในแต่ละภาค
- ค. ได้รับความรู้และแนวทางที่จะร่วมมือกับผู้อื่น ให้มีผลิตภัณฑ์ของชุมชนเพื่อให้มีรายได้เลี้ยงครอบครัว

2. “เกษตรกรอำเภอจัดอบรมการทำปุ๋ยชีวภาพ เพื่อลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตและเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีกับพืชให้กับตัวแทนเกษตรกรที่มีความสนใจ” ถ้าท่านเป็นเกษตรกรท่านจะเข้ารับการอบรม เพราะเหตุใด

- ก. เข้ารับการอบรมเพราะจะได้ความรู้มาทำปุ๋ยชีวภาพและปรับปรุง พัฒนาให้มีคุณภาพและเผยแพร่สู่ชุมชนต่อไป
- ข. เข้ารับการอบรมเพราะจะได้ร่วมกับคนในชุมชนทำปุ๋ยชีวภาพ และปรับปรุง พัฒนาให้มีคุณภาพและเผยแพร่สู่ชุมชนต่อไป
- ค. เข้ารับการอบรมเพราะจะได้นำความรู้ที่ได้รับมาทดลองทำและเผยแพร่ให้เกษตรกรในชุมชน ได้ผลิตไว้ใช้เอง

3. “วันนี้มันส์ไม่มาเรียนเพราะป่วย แต่วันนี้ก็เป็นหน้าที่ของเขาที่ต้องช่วยเตรียมอุปกรณ์ในการสอนของอาจารย์ในช่วงเย็น” ถ้าท่านเป็นเพื่อนของมันส์ ท่านคิดว่าท่านจะทำอย่างไร

- ก. ทำหน้าที่แทนมันส์ เมื่อมันส์หายป่วยก็ให้มาทำหน้าที่แทนเรา
- ข. ทำหน้าที่แทนมันส์เพราะเป็นเพื่อนกันก็ต้องช่วยเหลือกัน
- ค. ทำหน้าที่แทนมันส์เพราะจะได้ช่วยอาจารย์และเป็นการทำให้เกิดความรวดเร็วในการเรียน

4. “การจัดอบรมการทำปุ๋ยชีวภาพ เพื่อลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิต และเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีกับพืชผัก ให้กับตัวแทนเกษตรกรที่มีความสนใจ” จากข้อความท่านคิดว่าประโยชน์ที่ท่านจะได้รับภายหลังจากการใช้ปุ๋ยชีวภาพเป็นอย่างไร

- ก. ผู้ซื้อได้พืชผักที่ปลอดสารเคมี ผู้ปลูกปลอดภัยจากสารเคมี
- ข. ไม่ต้องเสียเงินซื้อปุ๋ย ได้พืชผักจำนวนมากขึ้นขายได้ราคาดี
- ค. นำความรู้ไปเผยแพร่ให้เกษตรกรเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาในการใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยอินทรีย์ทุกคน

5. “แม่บอกสมชายว่า วันนี้แม่ตื่นแต่เช้าทำอาหารให้ไปทานที่มหาวิทยาลัยจะได้มีเงินเหลือเก็บ” ถ้าท่านเป็นสมชาย ท่านจะทำอย่างไรเพราะเหตุใดจึงทำเช่นนั้น

- ก. นำอาหารที่แม่ทำมารับประทานที่มหาวิทยาลัย เพราะจะได้ไม่ต้องซื้อทำให้มีเงินเหลือเก็บ
- ข. นำอาหารที่แม่ทำมารับประทานที่มหาวิทยาลัย เพราะแม่ตื่นมาทำอาหารแต่เช้าแม่จะได้ไม่เสียใจและยังช่วยแม่ประหยัดค่าใช้จ่าย
- ค. นำอาหารที่แม่ทำมารับประทานที่มหาวิทยาลัย และชวนเพื่อนนำอาหารจากบ้านมารับประทานจะได้ช่วยประหยัด

6. “มานะเป็นคนหนึ่งที่เข้าร่วมในการประชุมเตรียมงานการจัดอบรมฯ และได้รับมอบหมายจากหัวหน้างานให้เดินทางไปสอบถามรายชื่อและจำนวนผู้เข้าร่วมอบรมดังกล่าวจากหน่วยงานต่างๆ ซึ่งต้องใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 2 วัน จึงจะครบ” ถ้าท่านเป็นมานะ ท่านคิดว่าท่านจะทำอย่างไร

- ก. เดินทางไปสอบถามตามที่ได้รับมอบหมายเพราะต้องปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด
- ข. ควรจะหาผู้ช่วยในการทำงาน 2-3 คน เพื่อให้งานเสร็จรวดเร็วและใช้เวลาน้อย
- ค. เสนอหัวหน้างานให้ใช้โทรศัพท์ หรือโทรสารในการสอบถามเพื่อใช้เวลาที่เหลือเตรียมงานด้านอื่นๆ

7. “ขณะที่ท่านขับรถไปถึงทางแยกเปลี่ยนแห่งหนึ่งและพบว่าข้างหน้ามีอุบัติเหตุเกิดขึ้นและเมื่อท่านมองไปรอบๆ ก็พบว่าไม่มีคนอยู่แถวนั้นเลย” ท่านคิดว่าท่านจะทำอย่างไร

- ก. หยุดรถหรือจอดรถลงไปดู
- ข. หยุดรถแล้วลงไปช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ
- ค. โทรศัพท์แจ้งตำรวจหรือขอความช่วยเหลือจากผู้ที่อยู่ในบริเวณนั้น

8. “สมชายเป็นนักศึกษาที่ไม่เข้าห้องเรียนเป็นประจำวันนี้ก็เช่นกันในการเรียนวิชาวิจัย สมชายก็ไม่เข้าเรียนอีกเช่นเคย” ถ้าท่านเป็นเพื่อนของสมชายท่านคิดว่าท่านจะช่วยเหลือสมชายอย่างไร

- ก. หาวิธีการชักจูงให้สมชายเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- ข. บอกให้สมชายรู้ว่าถ้าขาดเรียนจะทำให้ไม่มีสิทธิ์สอบ
- ค. ปรีกษาอาจารย์หรือผู้ปกครองของสมชาย เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

9. “ในช่วงพักกลางวันหลังจากทานอาหารเสร็จวันชัยจะเดินถือแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษมาหาเพื่อนๆ ขอให้เพื่อนๆ ช่วยอธิบายการบ้านให้” ถ้าท่านเป็นเพื่อนของวันชัยท่านจะทำอย่างไร

- ก. อธิบายให้วันชัยตามที่อาจารย์สอนมา
- ข. หากี้อธิบายกับวันชัยถึงวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ
- ค. ควรถามถึงประเด็นที่วันชัยไม่เข้าใจก่อน แล้วจึงค่อยอธิบายให้ฟังตามวิธีการของตนเอง

10. ในการจัดงานวันปีใหม่ ในแต่ละปีท่านคิดว่าได้รับสิ่งใดจากงานนี้

- ก. ได้แสดงความสามารถร่วมกับเพื่อนๆ
- ข. ได้รับความสนุกสนาน ได้รับคำอวยพรและของขวัญ
- ค. ได้ร่วมกับเพื่อนในการสร้างสรรค์หรือคิดหาวิธีการในการจัดงานที่แปลกใหม่

11. “วันหยุดที่จะถึงนี้สมศรีและน้องๆ คุณกันว่าจะช่วยกันทำความสะอาดบ้าน” ถ้าท่านเป็นสมศรี ท่านจะทำอย่างไร

- ก. อธิบายถึงวิธีการทำความสะอาดให้กับน้อง แล้วจึงเช็ดถูภายหลัง
- ข. ชวนน้องมาช่วยกันถูบ้านให้สะอาด
- ค. ปรึกษากับน้องถึงวิธีการที่จะทำบ้านให้สะอาดและน่าอยู่

12. “ทุกเย็นสั้มจะไปออกกำลังกายกับเพื่อนๆ แต่วันนี้สั้มมีรายงานหลายวิชาที่ต้องส่งในวันรุ่งขึ้น” ถ้าท่านเป็นสั้ม ท่านจะทำอย่างไร

- ก. ทำรายงานให้เสร็จก่อนแล้วจึงไปออกกำลังกาย
- ข. บอกกับเพื่อนให้ทราบว่ามีงาน จึงลดเวลาการออกกำลังกายให้น้อยลงเพื่อจะได้มีเวลามาทำรายงาน
- ค. ทำรายงานรอเพื่อน ถ้าเพื่อนมาก็ไปออกกำลังกายก่อนแล้วจึงกลับมาทำรายงานต่อให้เสร็จ

13. “เมื่อใกล้จะจบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาส่วนมากจะเริ่มพูดคุยกัน ถึงเรื่องการหางานว่าจะทำอะไร” ถ้าท่านเป็นคนหนึ่งที่กำลังจะจบการศึกษา ท่านคิดว่าท่านมีวิธีเลือกงานทำอย่างไร

- ก. เลือกงานตามที่ตนเองสนใจ
- ข. เลือกงานตามที่เพื่อนหรือญาติแนะนำ
- ค. เลือกงานตามที่ตนเองมีความถนัดและชอบความคิดเห็นจากผู้ที่ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นๆ

14. “วันนี้เป็นวันแรกของการสอบกลางภาควิชาการวิจัยเบื้องต้น” เมื่อออกมาจากห้องสอบ ท่านจะทราบได้อย่างไรว่าท่านทำได้มากน้อยแค่ไหน

- ก. รอให้อาจารย์บอกคะแนน
- ข. เปิดหนังสือหรือเอกสารเพื่อตรวจสอบกับคำตอบที่ตนเองตอบไป
- ค. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองกับเพื่อนหรืออาจารย์ผู้สอน

15. “ถ้าท่านเป็นผู้มีความชำนาญในการประดิษฐ์สิ่งของ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่มีความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร” ท่านคิดว่าท่านจะนำความรู้ ความชำนาญที่มีอยู่มาใช้อย่างไร

- ก. ผลิตสิ่งประดิษฐ์ออกจำหน่ายเพื่อนำรายได้มาเลี้ยงครอบครัว
- ข. ประดิษฐ์เพื่อเผยแพร่ให้กับคนในชุมชนที่มีความสนใจ
- ค. สอนให้ชาวบ้านผลิต แล้วตั้งเป็นกลุ่มผู้ผลิตเพื่อออกจำหน่ายทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

16. “มหาวิทยาลัยของบอย จะมีการนิมนต์พระมาเทศน์แก่นักศึกษา” ถ้าท่านเป็นบอย ท่านคิดว่าท่านเข้าร่วมกิจกรรมนี้เพราะเหตุใด

- ก. เพราะมหาวิทยาลัยกำหนดให้ทุกคนต้องเข้าร่วม
- ข. เพราะจะเกิดประโยชน์กับตัวเอง
- ค. เพราะจะทำให้ได้ความรู้ใหม่ๆ แล้วนำไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อน

17. “ปัจจุบันรัฐบาลและเอกชนได้ร่วมมือกันรณรงค์ให้ประชาชน ปิดน้ำ ปิดไฟ เมื่อเลิกใช้งาน ให้เปิดไฟส่วนที่จำเป็นเท่านั้น” ท่านคิดว่าการรณรงค์ดังกล่าวจัดทำขึ้นเพื่ออะไร

- ก. เพื่อให้ประชาชนประหยัดค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า
- ข. เพื่อเป็นการประหยัดพลังงานจะได้มีไว้ใช้นานๆ
- ค. เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายน้อยลง และคนรุ่นหลังมีทรัพยากรไว้ใช้

18. “ในชุมชนของบัวได้มีการจัดอบรมอาสาสมัครสาธารณสุข โดยมีเจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลมาเป็นวิทยากรให้ความรู้ เพื่อให้อาสาสมัครมีความรู้พื้นฐานในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น” ถ้าท่านเป็นบัว ท่านคิดว่าท่านจะสมัครเป็นอาสาสมัครสาธารณสุข เพราะเหตุใด

- ก. สมัครเพราะจะได้รับความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- ข. สมัครเพราะจะได้แนะนำคนในครอบครัวและผู้อื่นได้ถูกวิธี
- ค. สมัครเพราะจะได้ช่วยกันป้องกันการแพร่ระบาดของโรคให้กับคนในชุมชน

19. “สนใจเป็นนักดนตรีพื้นเมืองของวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เมื่อทางจังหวัดจัดให้มีการแข่งขันดนตรีพื้นเมืองอาจารย์ ได้สอบถามความสมัครใจของนักศึกษาเพื่อนำเข้าร่วมแข่งขันดังกล่าว” ถ้าท่านเป็นสนใจท่านคิดว่าท่านจะเข้าร่วมแข่งขันหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. เข้าร่วมเพราะเป็นการช่วยเหลือมหาลัย และให้ความร่วมมือกับชุมชนในการอนุรักษ์ดนตรีพื้นเมือง
- ข. เข้าร่วมเพราะเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ และได้รู้จักเพื่อนใหม่
- ค. เข้าร่วมเพราะได้รางวัลเป็นเกียรติให้กับตัวเอง

20. “ในคาบวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร อาจารย์สอนเรื่องการเขียนจดหมายราชการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่ปรากฏว่าอาจารย์ลืมอุปกรณ์การสอนไว้ที่ห้องโปรแกรมวิชา จึงขอให้ชาตรีเอามาให้” ถ้าท่านเป็นชาตรี ท่านจะทำอย่างไร

- ก. ไปเอาอุปกรณ์มาให้อาจารย์
- ข. สอบถามลักษณะอุปกรณ์และตำแหน่งที่วางไว้
- ค. หาอุปกรณ์ที่มีอยู่ให้แทนก่อน เนื่องจากห้องอาจารย์อยู่ไกล

21. “ที่บ้านของปัญญามีน้องสองคนซึ่งยังเล็กอยู่ แม่บ่นเสมอว่าน้องเล่นแล้วไม่เก็บของเล่นให้เรียบร้อย” ถ้าท่านเป็นปัญญาท่านคิดว่าจะช่วยแม่แก้ไขปัญหานี้อย่างไร

- ก. เก็บของเล่นให้น้องเลย
- ข. ชักชวนให้น้องช่วยกันเก็บเมื่อเลิกเล่นของเล่นเหล่านั้น
- ค. สอนให้น้องรู้จักเก็บของเล่นและหากกล่องให้น้องใส่ของเล่นจะได้เก็บง่าย

22. “ที่บ้านของดาว แม่จะแบ่งหน้าที่ให้ดาวและน้องๆ รับผิดชอบ แม่มักบ่นว่าน้องๆ ไม่ค่อยรับผิดชอบ” ถ้าท่านเป็นดาวท่านจะช่วยแม่ทำอย่างไร

- ก. ทำงานเป็นตัวอย่างให้น้องน้อง จะได้ทำตาม
- ข. ทำให้น้องเลย
- ค. ชวนน้องๆ ทำงานพร้อมกันและช่วยเหลือน้องเมื่อทำงานของตนเสร็จ

23. “การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เยาวชนที่เป็นกำลังของชาติ มีความรู้ ความสามารถ เพื่อพัฒนาประเทศต่อไปในวันข้างหน้า” ท่านคิดว่าการมาเรียนที่มหาวิทยาลัยทุกวันนี้ ได้รับอะไรบ้าง

- ก. ช่วยให้มีความรู้สามารถนำไปใช้ในวันข้างหน้า
- ข. ได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตจริง
- ค. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และมีส่วนร่วมทำกับอาจารย์เพื่อทำให้สังคม น่าอยู่มากขึ้น

24. “อำนาจได้ร่วมกับเพื่อนทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ปรากฏว่าผลการทดลองที่ได้ไม่ เหมือนกับกลุ่มอื่นๆ” ถ้าท่านเป็นสมาชิกในกลุ่มจะคิดอย่างไร

- ก. น่าจะเกิดความผิดพลาดจากขั้นตอนการทดลอง
- ข. วิเคราะห์หาสาเหตุว่าทำไมกลุ่มของตนเองถึงผิดพลาด
- ค. ชวนเพื่อนในกลุ่มมาหาสาเหตุและทดลองใหม่เพื่อให้ถูกต้องเหมือนกับกลุ่มอื่น

25. “ในเวลาว่างจากการเรียน จะเห็นเอกรัตน์อ่านหนังสือ ทำให้เอกรัตน์ถูกเพื่อนล้อเสมอว่าเป็นเด็กเรียน” ถ้าท่านเป็นเอกรัตน์ท่านจะทำอย่างไร

- ก. ปฏิบัติตนตามปกติเพราะเป็นสิ่งที่ดี
- ข. แอบอ่านหนังสือในห้องเพียงคนเดียว
- ค. ชักชวนเพื่อนให้มาอ่านหนังสือด้วยกันโดยบอกให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือ

26. “ในการแข่งขันทักษะทางวิชาการ ได้มีการแข่งขันการต่อเชื่อมไฟฟ้า ภายในบ้านบนแผงไม้ หนุ่มเป็นนักศึกษาคนหนึ่งที่เข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนี้” ถ้าท่านเป็นหนุ่มหลังจากการแข่งขันเสร็จสิ้น ท่านจะทราบได้อย่างไรว่าท่านทำได้ดีแค่ไหน

- ก. รอให้อาจารย์บอก
- ข. พิจารณาจากผลงานที่ตนเองทำ
- ค. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนที่เข้าร่วมแข่ง

27. “ในวันหยุดที่จะถึงนี้ พ่อของไก่จะพาไปเที่ยวผ่านชายแดน อ.แม่สาย” ถ้าท่านเป็นไก่ท่านจะทราบได้อย่างไรว่าสินค้าชนิดไหนควรซื้อหรือไม่ควรซื้อ

- ก. อ่านป้ายที่ทางราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเขียนติดไว้
- ข. พิจารณาสินค้าและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับพ่อหรือผู้ที่มาเลือกซื้อ
- ค. หาความรู้เกี่ยวกับสินค้าแต่ละชนิดก่อน

28. “ในวันหยุด พ่อแม่ของวีระยังต้องทำงาน วีระจึงอยู่บ้านทำความสะอาดบ้านและซักเสื้อผ้า” ท่านคิดว่าวีระทำเช่นนี้เพราะเหตุใด

- ก. เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่
- ข. เพราะไม่มีใครทำความสะอาด
- ค. พ่อแม่กลับมาจะได้มีเวลาพักผ่อน และมีเวลาอยู่กับลูกมากขึ้น

29. “ชัยได้รับคัดเลือกให้เป็นประธานนักศึกษา จึงไม่ค่อยมีเวลาให้กับกลุ่มในการทำงานต้องให้เพื่อนคอยอยู่เสมอเพราะชัยใช้เวลาทำงานในหน้าที่ประธานศึกษามากกว่า” ถ้าท่านเป็นชัยท่านคิดว่าท่านจะแก้ไขตัวเองอย่างไร

- ก. มาทำงานกลุ่มกับเพื่อนให้ตรงกับเวลาที่กำหนด
- ข. จัดทำตารางการทำงานในหน้าที่ประธานและงานกลุ่ม ให้เวลาไม่ตรงกัน
- ค. เมื่อไม่สามารถทำงานกลุ่มได้ ก็บอกเพื่อนให้รู้ เพื่อนจะได้ไม่ต้องรอหรือทำงานอื่นไปก่อน

30. “ในวันหยุด ครอบครัวของแป้งจะต้องช่วยกันทำงาน” ท่านคิดว่าแป้งอยู่บ้านเพราะเหตุใด

- ก. เพราะต้องอยู่ช่วยกันทำงานบ้าน
- ข. ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนและสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวมากขึ้น
- ค. แสดงถึงความรับผิดชอบและเป็นการทำหน้าที่ของสมาชิกที่ดี

31. “ตอนเย็นของทุกๆ วัน แดงจะช่วยดูแลน้องทำการบ้าน และจัดตารางเรียนเพื่อเตรียมไปโรงเรียนในวันรุ่งขึ้น” ท่านคิดว่าแดงทำเช่นนี้ เพราะเหตุใด

- ก. ทำตามที่พ่อแม่สั่งให้ทำ
- ข. เป็นการแบ่งเบาภาระพ่อแม่ และน้องจะได้ไม่ถูกทำโทษเพราะไม่ได้ทำการบ้าน
- ค. มีความรอบคอบและทำให้น้องพร้อมที่จะไปโรงเรียน

32. “ในการทำงานกลุ่มนิกรมักถูกเพื่อนตำหนิเสมอ จึงทำให้นิกรไม่ค่อยช่วยเหลือเพื่อนทำงาน และอ้างว่าทำไม่ได้ ทำไม่เป็น” ถ้าท่านทำงานในกลุ่มของนิกร และทราบสาเหตุดังกล่าว จะทำอย่างไร

- ก. ไม่ตำหนินิกรในการทำงานร่วมกัน
- ข. ชวนนิกรมาทำงานด้วยกัน
- ค. บอกเพื่อนภายในกลุ่มและให้กำลังใจกับนิกร

33. “ขณะที่เกรียงไกรปั่นจักรยานไปตามถนนในหมู่บ้านอยู่นั้น พบเด็กวัยร่นกลุ่มหนึ่งกำลังชกต่อยกัน” ถ้าท่านเป็นเกรียงไกร ท่านคิดว่าท่านจะทำอย่างไร เพราะเหตุใดจึงทำเช่นนั้น

- ก. เข้าไปแยกเด็กที่ชกต่อยกันเพราะเด็กจะได้รับบาดเจ็บมากกว่านี้
- ข. ไกล่เกลี่ยให้เกิดความเข้าใจกันและหาวิธีการทำให้เด็กรักและสามัคคีกัน
- ค. ตะโกนบอกให้เด็กๆ หยุดชกต่อยกันโดยชี้แจงให้เห็นถึงโทษของการชกต่อยกัน

34. “ต่ายพายายซึ่งไม่สบายไปพบแพทย์ แพทย์แนะนำให้คุณยายออกกำลังกายเป็นประจำ” ถ้าท่านเป็นต่ายท่านคิดว่าท่านจะทำอย่างไร

- ก. ให้คำแนะนำการออกกำลังกายกับคุณยาย
- ข. เตือนให้คุณยายออกกำลังกายทุกวัน
- ค. ชวนยายไปออกกำลังกายทุกวัน

35. “เมื่อเอกได้รับแบบฝึกหัดที่อาจารย์ตรวจแล้วคืนมาปรากฏว่าสมจิตทำผิด 1 ข้อ” และอาจารย์ให้ทำส่งใหม่ถ้าท่านเป็นเอก ท่านคิดว่าจะทำอย่างไร

- ก. ขอดูตัวอย่างจากเพื่อนที่ทำถูก
- ข. พยายามทำและเมื่อมีปัญหาข้อสงสัยก็ไปถามเพื่อนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา
- ค. ตรวจสอบหาข้อผิดพลาดในแบบฝึกหัดข้อนั้นและทำส่งอาจารย์ใหม่

36. “แม่ของป้อมมีอาชีพค้าขาย หลังจากเลิกเรียนในตอนเย็น แม่จะให้ป้อมช่วยขายของทุกวัน” ท่านคิดว่าป้อมทำเช่นนี้เพราะเหตุใด

- ก. เพราะแม่บอกให้กาญจนามาช่วยขายของ
- ข. เพราะเป็นหน้าที่ของลูกที่ดี จะได้ช่วยแบ่งเบาภาระของแม่
- ค. เพราะจะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การค้าขายกับแม่

37. “วันหนึ่งสุชาติอ่านหนังสือพิมพ์พบว่าต่อไปการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทจะพิจารณาจากผลการเรียนระดับปริญญาตรี” ถ้าท่านเป็นสุชาติเมื่อทราบดังนั้น ท่านคิดว่าท่านจะอย่างไร

- ก. นำเรื่องที่ได้อ่านมาแล้วให้เพื่อนฟัง
- ข. พยายามตั้งใจเรียนเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น
- ค. แลกเปลี่ยนความรู้หรือข้อมูลกับเพื่อนเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น

38. “ทุกวันศุกร์ มหาวิทยาลัยของแม่ว จัดให้มีการออกกำลังกายโดยการเดินแอโรบิคตอนเย็น ก่อนกลับบ้าน” ถ้าท่านเป็นแม่วท่านจะเข้าร่วมกิจกรรมเพราะเหตุใด

- ก. เข้าร่วมเพราะอาจารย์ให้ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมนี้
- ข. เข้าร่วมเพราะเราจะได้มีร่างกายแข็งแรงไม่เจ็บป่วยได้ง่าย
- ค. เข้าร่วมเพราะเป็นการให้ความร่วมมือกับทางมหาวิทยาลัย และเป็นการส่งเสริมให้ทุกคนมีสุขภาพดี

39. “ปัจจุบันรัฐบาลมุ่งปราบปรามผู้ค้า ผู้เสพยาเสพติดโดยมีการกวาดล้างอย่างเข้มงวดทุกพื้นที่” ท่านคิดว่าท่านจะทราบได้อย่างไรว่าในหมู่บ้านของท่านไม่มีผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติด

- ก. ทราบจากรายงานผลทางราชการ
- ข. ทราบเพราะทุกคนในหมู่บ้านมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง
- ค. สอบถามหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้นำหรือชาวบ้าน

40. ในการจัดนิทรรศการ พิมพ์ภาได้รับมอบหมายให้ดูแลความสะอาดที่อยู่รอบบริเวณสถานที่จัดนิทรรศการ ในตอนบ่ายวันหนึ่งพิมพ์ภาได้สำรวจความสะอาดเรียบร้อยตามหน้าที่ได้พบเศษไม้เสียบลูกชิ้น 2-3 อัน บนพื้นใกล้ๆ กับที่จัดนิทรรศการ” ถ้าท่านเป็นพิมพ์ภาท่านจะทำอย่างไร เพราะเหตุใดจึงทำเช่นนั้น

- ก. เก็บเศษไม้ไปทิ้งขยะ เพราะบริเวณงานจะได้สะอาด
- ข. เก็บเศษไม้ไปทิ้งขยะ เพราะเป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- ค. เก็บเศษไม้ไปทิ้งขยะ เพราะอาจเกิดอันตรายต่อคนที่เข้ามาชมนิทรรศการได้

.....
ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามค่ะ

